

Drie artsen naar hof van assisen voor schending voorwaarden euthanasie Tine Nys (38)

Jeffrey Dujardin/svm | 22 november 2018 | 16u17 | Bron: Eigen berichtgeving/belga

60

73 REACTIES

rv In 2010 overleed Tine Nys (midden). Ze vroeg euthanasie vanwege uitzichtloos psychisch lijden. Heeft ze wel alle hulp gekregen waar ze recht op had? Of is er te snel ingegaan op haar vraag om euthanasie? Dat is de vraag die haar zussen niet loslaat. Volgens hen liepen er bij de toepassing van de euthanasiewet dingen fout die hun familieverhaal overstijgen.

Drie artsen uit Oost-Vlaanderen moeten zich voor het Gentse hof van assisen verantwoorden voor het niet naleven van de voorwaarden voor euthanasie bij de 38-jarige Tine Nys uit Sint-Niklaas in 2010. Dat heeft de Gentse kamer van inbeschuldigingstelling vandaag beslist. De artsen worden beschuldigd van vergiftiging.

Psychisch lijden vormde voor Tine Nys (38), met een verleden in de psychiatrie en een stukgelopen relatie, in 2009 de aanleiding voor haar euthanasie-aanvraag. Haar dood kreeg ze. Maar of ze ook alle hulp kreeg om haar psychisch lijden te stoppen? Haar zussen getuigden op 2 februari 2016 in 'Terzake' dat die euthanasie niet alleen slordig werd uitgevoerd, maar dat de voorwaarden voor euthanasie niet nageleefd werden.

Waarom Tine Nys precies dood wilde, is niet helemaal duidelijk. Ze had in de psychiatrie gezeten, maar dat was alweer 15 jaar voor haar dood. "Tine had een moeilijke jeugd en een psychiatrisch verleden, maar dat was ze

Lees ook

ontgroeid”, getuigden haar zussen in ‘Terzake’. Toch trok Nys op 38-jarige leeftijd naar haar huisarts met haar wens voor euthanasie. Volgens haar zussen waren door een stukgelopen relatie weer oude gevoelens van afwijzing en gebrek aan liefde opgeborreld. De gevraagde euthanasie zou ze uiteindelijk ook krijgen. Wettelijk leek alvast aan de voorwaarden voldaan. Drie artsen, onder wie één psychiater, gaven hun akkoord voor euthanasie.

Voor het eerst arts in Nederland vervolgd voor euthanasie

VRT De zussen van Tine Nys begrepen niet dat het zo gelopen was.

Perverse vraag

Toch hadden haar zussen vraagtekens bij hoe dat is verlopen. “Die drie partijen zijn door Tine bij elkaar gezocht”, zei haar zus. “Ze hebben nooit samen een verslag opgesteld of diagnoses uitgewisseld.”

De wet schrijft verder voor dat de situatie medisch uitzichtloos moet zijn. “Maar eigenlijk had Tine zelfs geen psychisch ongeneeslijke ziekte”, zeiden haar zussen, bijna zes jaar na haar overlijden. “Ze heeft twee maanden voor haar dood na testen een nieuwe diagnose gekregen: autisme. We hebben nooit de kans gekregen om Tine op die manier te bekijken, benaderen of begrijpen.” Volgens de zussen is er veel te snel overgegaan tot euthanasie. “Dat er behalve euthanasie geen andere behandelopties zijn voorgesteld, is voor ons heel moeilijk te begrijpen.” De arts die de euthanasie uitvoerde, wordt door de zussen zelfs beschreven als “nonchalant”. Hij vergeleek het overlijden met een geliefd huisdier in pijn dat een spuitje krijgt. Volgens de zussen beschikte de arts ook niet over het nodige materiaal om een euthanasie uit te voeren. “De baxter lag naast haar op de zetel en viel uiteindelijk zelfs op Tines gezicht. Mijn vader moest op trillende knieën de naald vastdrukken in

haar arm, omdat de arts er niet aan had gedacht om pleisters mee te nemen.” De dokter zou na het overlijden ook aan de ouders gevraagd hebben om door de stethoscoop naar het hart wilde luisteren, zodat ze zelf konden horen dat hun dochter was gestorven. “Een ongeloofelijk perverse vraag”, aldus de zussen.

Geen onbekende voor gerecht

Eén van de artsen is een huisarts uit Sint-Niklaas, Joris V.H. (58). De man is nog altijd actief als arts, maar is geen onbekende voor het gerecht. De man werd in 2017 veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf met uitstel nadat hij jonge mannelijke patiënten met geweld en bedreiging had aangerand. Daarnaast was er ook een incident met Bulgaarse homo-escorts.

“Voorgesteld als halve moordenaars”

“Ze worden nu voorgesteld als halve moordenaars. Dat is van de pot gerukt”, zegt Alain Légat als advocaat van een van de artsen. “De verwijzing naar het assisenhof is geen schuldbevijs. Het betekent alleen dat volgens de kamer van inbeschuldigingstelling er voldoende bezwaren zijn om ze door te verwijzen. In Dendermonde waren ze een andere mening toegedaan.”

De verdediging kan nog naar het Hof van Cassatie stappen, waardoor een proces in het voorjaar moeilijk haalbaar zou zijn. Maar Légat maakt geen bezwaren tegen een proces voor de volksjury. “We hebben vertrouwen in het oordeel van het hof van assisen. De verwijzing is voornamelijk gebaseerd op technisch-administratieve aspecten van de te volgen procedure. De euthanasiecommissie had geen opmerkingen of bezwaren. De dokters hebben in eer en geweten gehandeld en voorlopig zijn er geen redenen om daaraan te twijfelen.”

“Proces niet in de media”

Fernard Keuleneer, die optreedt voor de zussen van het slachtoffer, gaat niet in op de details van de zaak. “We gaan het proces niet in de media voeren. Zowel volgens ons als volgens de kamer van inbeschuldigingstelling waren er voldoende aanwijzingen voor een verwijzing naar assisen. De raadkamer in Dendermonde had voor alle drie de artsen anders geoordeeld, maar we zijn in beroep gegaan.”

De advocaat van de burgerlijke partij vindt ook dat de volksjury uiteindelijk moet beslissen. “Er kan nog cassatieberoep komen, maar anders is het het Gentse hof van assisen dat moet oordelen. Het gaat niet om een ethische discussie of bijvoorbeeld de euthanasiecommissie die te laat verwittigd werd, maar om de voorwaarden die opgelegd zijn door de euthanasiewet. Het is niet het proces van de euthanasiewet, maar over de naleving van die wet.”

“Twee personen gaven enkel advies”

Euthanasie-expert Wim Distelmans reageert verwonderd op de doorverwijzing van de drie artsen naar het hof van assisen. “Dat een arts zich moet verantwoorden, daar kan ik me iets bij voorstellen”, verklaarde de professor in ‘Terzake’. “Maar de twee anderen gaven enkel een advies dat niet bindend is.”

Distelmans maakt deel uit van de evaluatiecommissie die zich achteraf over de feiten buigt. Die had aangegeven dat er zich geen probleem stelde. De professor benadrukt evenwel dat die commissie zich enkel uitspreekt over de grondvoorwaarden en de procedureregels. Ze oordeelt niet over bijvoorbeeld de beroepsbekwaamheid van artsen of psychiaters.

Moet die controle niet gebeuren voor de euthanasie plaatsvindt? Volgens Distelmans is er de facto een evaluatie vooraf vermits de arts moet nagaan of aan de voorwaarden voldaan is. En er is bovendien een evaluatie onder collega's omdat er nog twee andere artsen zich over het dossier buigen.

“Euthanasiewet zal weer aangevallen worden”

“Men zal dit waarschijnlijk proberen gebruiken om de euthanasiewet opnieuw aan te vallen”, reageert Jean-Jacques De Gucht als euthanasiespecialist bij Open Vld. “We hebben nochtans een goede wet, maar hij moet op een correcte manier worden toegepast. Als je de procedure niet volgt, zet je heel veel op het spel.” Volgens het parlementslid ziet het er naar uit dat de toepassing van de euthanasie in dit geval niet professioneel is uitgevoerd. Die vaststelling staat los van de vraag of de patiënte al dan niet recht had op euthanasie.